

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 1 ^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ	2
ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 2 ^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ	4
ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 3 ^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ	9
ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 4 ^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ	12
ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 5 ^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ	16

πολλῆ, καθὼς οἶδατε οἶοι καὶ ἐνισχύει τοὺς πιστοὺς, καὶ μὲ πληροφορίαν καὶ σᾶς μετέδωκε τὰ χαρίσματά του, καὶ μὲ πληροφορίαν ἐγενήθημεν ἐν ὑμῖν δι' ὑμᾶς· βεβαιότητα πολλὴν εἰς τὴν ψυχὴν σας, ὅπως πολλὴν, τὴν ὁποίαν ἐγέννα εἰς τὸ ἐσωτερικὸν σας ἢ ἄλλωστε καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι γνωρίζετε πῶς ἡμεῖς χάρις τοῦ Πνεύματος. Ἡξεύρετε δὲ πῶς ἡμεῖς συνανεστράφημεν καὶ ἐφέρθημεν μεταξύ σας, μὲ συμπεριεφέρθημεν μεταξύ σας διὰ νὰ σᾶς ὠφελήσωμεν. μοναδικὸν σκοπὸν νὰ σᾶς μεταδώσωμεν τὸ Εὐαγγέλιον καὶ δι' αὐτοῦ τὴν κατὰ Θεὸν ζωὴν.

1,6 καὶ ὑμεῖς μιμηταὶ ἡμῶν 6 Ἀλλὰ καὶ σεῖς ἐμιμήθητε ἡμᾶς καὶ τὸν Κύριον μὲ 6 Ἄλλ' ἢ ἐκλογή σας φαίνεται καὶ ἀπὸ τὴν ἐγενήθητε καὶ τοῦ Κυρίου τὸ νὰ δεχθῆτε τὸν λόγον τοῦ Εὐαγγελίου ἐν μέσῳ συμπεριφορᾶν, πὺν ἐδείξατε. Καὶ σεῖς δηλαδὴ ἐγίνατε δεξάμενοι τὸν λόγον ἐν θλίψει πολλῶν θλίψεων, πὺν σᾶς εἶχαν προκαλέσει οἱ μιμηταὶ μας καὶ μιμηταὶ τοῦ Κυρίου, διότι ἐδέχθητε τὸν πολλῆ μετὰ χαρᾶς Πνεύματος διωγμοί, ἀλλὰ καὶ μὲ χαρὰν, τὴν ὁποίαν γεννᾷ τὸ λόγον τοῦ εὐαγγελίου ἐν μέσῳ πολλῆς θλίψεως, πὺν Ἁγίου, Ἁγιον Πνεῦμα εἰς τὰς καλοπροαιρέτους καρδίας. σᾶς ἐδημιουργοῦν οἱ διωγμοὶ τῶν μὴ πιστευσάντων συμπολιτῶν σας. Καὶ τὸν ἐδέχθητε μὲ χαρὰν, τὴν ὁποίαν ἐγέννα εἰς τὰς καρδίας σας τὸ Ἁγιον Πνεῦμα.

1,7 ὥστε γενέσθαι ὑμᾶς τύπους 7 Μὲ τὸν τρόπον δὲ αὐτὸν ἔχετε ἀναδειχθῆ 7 Καὶ τόσον πολὺ ἐμιμήθητε ἡμᾶς καὶ τὸν Κύριον, ὥστε πᾶσι τοῖς πιστεύουσιν ἐν τῇ πράγματι ἐκλεκτοὶ μαθηταὶ τοῦ Κυρίου, ὥστε νὰ νὰ γίνετε σεῖς τύπος καὶ παράδειγμα εἰς ὅλους, ὅσοι Μακεδονία καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐα. γίνετε τύπος καὶ παράδειγμα εἰς ὅλους τοὺς πιστεύουν εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ τὴν Ἀχαΐαν. πιστοὺς τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Νοτίου Ἑλλάδος.

1,8 Ἀφ' ὑμῶν γὰρ ἐξήρχηται ὁ 8 Διότι ἀπὸ σᾶς ἔχει διαλαληθῆ καὶ ἀκουσθῆ ὁ 8 Καὶ ἐγίνατε παράδειγμα εἰς ὅλους αὐτοὺς, διότι ἀπὸ λόγος τοῦ Κυρίου· οὐ μόνον ἐν τῇ λόγος τοῦ Κυρίου, ὄχι δὲ μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν σᾶς καὶ τὴν πόλιν σας ἔχει διασαλπισθῆ ὁ λόγος τοῦ Μακεδονία καὶ ἐν τῇ Ἀχαΐα, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Νότιον Ἑλλάδα, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε Κυρίου ὄχι μόνον εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ εἰς τὴν καὶ ἐν παντὶ τόπῳ ἢ πίστις ὑμῶν ἢ τόπον ἔχει ἀπλωθῆ καὶ ἔχει φθάσει ἢ καλὴ Ἀχαΐαν, ἀλλὰ καὶ εἰς κάθε τόπον ἔχει διαδοθῆ καὶ ἔχει πρὸς τὸν Θεὸν ἐξελέλυθεν, ὥστε πληροφορία διὰ τὴν ζωντανὴν πίστιν σας, ὥστε νὰ φθάσει ἢ φήμη τῆς πρὸς τὸν Θεὸν πίστεώς σας, ὥστε νὰ μὴ χρεῖαν ἡμᾶς ἔχειν λαλεῖν τι· μὴ εὐρισκόμεθα ἡμεῖς εἰς ἀνάγκην νὰ λέγωμεν μὴ ἔχωμεν ἡμεῖς ἀνάγκην νὰ εἴπωμεν τίποτε δι' αὐτήν. τίποτε δι' αὐτήν.

1,9 αὐτοὶ γὰρ περὶ ἡμῶν 9 Διότι αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ Χριστιανοὶ τῆς Μακεδονίας, 9 Διότι αὐτοὶ διηγοῦνται δι' ἡμᾶς ὑπὸ ποίας κινδυνώδεις ἀπαγγέλουσιν ὁποίαν εἴσοδον τῆς Νοτίου Ἑλλάδος καὶ τῶν ἄλλων μερῶν περιστάσεις ἤλθομεν πρὸς σᾶς, καὶ πῶς σεῖς, παρὰ τοὺς

ἔσχομεν πρὸς ὑμᾶς, καὶ πῶς διηγούνται πῶς ἡμεῖς εἰσῆλθαμεν εἰς τὴν πόλιν κινδύνους καὶ τὰς ἀπειλὰς ἐκεῖνας, μὲ ὅλην σας τὴν ἐπεστρέψατε πρὸς τὸν Θεὸν ἀπὸ σας, ποίους δηλαδὴ κινδύνους ἀντικρύσαμεν ἐκ καρδίας ἐφύγατε ἀπὸ τὰ εἰδῶλα καὶ ἐπεστρέψατε εἰς τὸν τῶν εἰδώλων δουλεύειν Θεῷ ζῶντι μέρους τῶν ἐχθρῶν τῆς πίστεως, καὶ πῶς σεῖς, ἀληθινὸν Θεόν, διὰ νὰ δουλεύετε ὄχι εἰς ἄψυχα εἰδῶλα, καὶ ἀληθινῶ,

παρὰ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς ἄλλας περιπετείας, ἀλλ' εἰς Θεὸν ζωντανὸν καὶ ἀληθινόν, ἐδέχθητε τὴν νέαν πίστιν, ἐγκαταλείψατε τὰ εἰδῶλα καὶ ἐπεστρέψατε εἰς τὸν Θεόν, διὰ νὰ δουλεύετε πλέον, ὄχι εἰς τὰ εἰδῶλα, ἀλλὰ εἰς τὸν Θεὸν τὸν ζωντανὸν καὶ ἀληθινόν·

1,10 καὶ ἀναμένειν τὸν υἱὸν αὐτοῦ 10 καὶ διὰ νὰ περιμένετε μὲ πίστιν καὶ χαρὰν τὸν 10 καὶ διὰ νὰ περιμένετε τὸν Υἱὸν τοῦ ἀπὸ τοὺς ἐκ τῶν οὐρανῶν, ὃν ἤγειρεν ἐκ τῶν Υἱόν τοῦ κατὰ τὴν ἔνδοξον Δευτέραν Παρουσίαν οὐρανοῦς, τὸν ὁποῖον ἀνέστησεν ἐκ τῶν νεκρῶν, δηλαδὴ νεκρῶν, Ἰησοῦν τὸν ρυόμενον ἡμᾶς του ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς, δηλαδὴ τὸν Ἰησοῦν τὸν Ἰησοῦν, ὁ ὁποῖος μᾶς γλυτώνει ἀπὸ τὴν ὀργήν, πού ἀπὸ τῆς ὀργῆς τῆς ἐρχομένης.

Χριστόν, τὸν ὁποῖον ἀνέστησε ἐκ τῶν νεκρῶν καὶ ὁ πρόκειται νὰ ἔλθῃ κατὰ τὴν ἐσχάτην Κρίσιν. ὁποῖος μᾶς σώζει καὶ μᾶς ἐλευθερώνει ἀπὸ τὴν θείαν ὀργήν, πού πρόκειται νὰ ἔλθῃ καὶ νὰ ἐκσπάσῃ κατὰ τὴν Δευτέραν Παρουσίαν.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 2^Ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Αρχαίο Κείμενο

Ἑρμηνεία Ἰωάννου Κολιτσάρα

Ἑρμηνεία Παναγιώτη Τρεμπέλα

2,1 Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε, ἀδελφοί, τὴν Περὶ τοῦ ἔργου μας εἰς τὴν Θεσσαλονικίην δὲν ἔχω Πράγματι δὲ τὸ εὐαγγελικὸν κήρυγμα μας εἰς σᾶς δὲν εἴσοδον ἡμῶν τὴν πρὸς ὑμᾶς, ὅτι οὐ ἀνάγκην νὰ σᾶς γράψω· διότι, ἀδελφοί, σεῖς οἱ ἔγινε μὲ λόγους μόνον. Διότι σεῖς οἱ ἴδιοι γνωρίζετε, κενὴ γέγονεν,

ἴδιοι γνωρίζετε καλὰ, ὅτι ἡ ἐλευσίς μας εἰς σᾶς δὲν ἀδελφοί, ὅτι ἡ ἐπίσκεψίς μας πρὸς σᾶς δὲν ὑπῆρξεν ὑπῆρξε ματαία καὶ ἀνωφελής, ἀδειανὴ καὶ κούφια ἀπὸ καρποφόρα καὶ σωτήρια ἀποτελέσματα.

2,2 ἀλλὰ προπαθόντες καὶ 2 ἀλλὰ, μολονότι προηγουμένως εἶχομεν 2 Ἀλλὰ καίτοι προηγουμένως εἰς τοὺς Φιλίππους ὑβρισθέντες, καθὼς οἶδατε, ἐν κακοποιηθῆ καὶ ταλαιπωρηθῆ εἰς τοὺς Φιλίππους, ἐκακοποιήθημεν καὶ ὑβρίσθημεν, καθὼς ἠξεύρετε,

Φιλίπποις, ἐπαρησιασάμεθα ἐν τῷ ὅπως ἄλλωστε καὶ σεῖς γνωρίζετε, ἐν τούτοις ἐδείξαμεν θάρρος καὶ ἀφοβίαν, πού μᾶς τὰ ἐνέπνεεν ἡ Θεῷ ἡμῶν λαλήσαι πρὸς ὑμᾶς τὸ χωρὶς κανένα δισταγμόν, ἀλλὰ μὲ θάρρος καὶ κοινωνία καὶ σχέσις μᾶς μὲ τὸν Θεόν μας. Καὶ μὲ τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἐν πολλῶν τόλμην, πού μᾶς τὰ ἐνέπνεε ὁ Θεὸς ἡμῶν, θάρρος αὐτὸ ἐκηρύξαμεν εἰς σᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ ἀγῶνι.

ἐκηρύξαμεν εἰς σᾶς τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἐν ἐν μέσω πολλῶν ἀγῶνος ἐξ αἰτίας τῶν θλίψεων καὶ μέσω βέβαια πολλοῦ καὶ μεγάλου ἀγῶνος ἐξ πειρασμῶν πού μᾶς ἤϋραν.

αἰτίας τοῦ διωγμοῦ, πού ἐξήγειραν ἐναντίον μας

οἱ Ἑβραῖοι.

2,3 Ἡ γὰρ παράκλησις ἡμῶν οὐκ ἐκ 3 Καὶ εἶχαμεν αὐτὸ τὸ θάρρος, διότι τὸ χαροποιὸν 3 Καὶ εἶχαμεν τὸ θάρρος καὶ τὴν ἀφοβίαν αὐτήν, διότι τὸ πλάνης οὐδὲ ἐξ ἀκαθαρσίας, οὔτε καὶ ἐνυσχυτικὸν εἰς τὴν νέαν ζωὴν κήρυγμά μας κήρυγμά μας, μὲ τὸ ὅποῖον σᾶς προετρέψαμεν νὰ ἐν δόλω,

δὲν προήρχετο ἀπὸ πλάνην, ἀλλ' ἀπὸ αὐτὸν τὸν πιστεύσετε, δὲν προήρχετο ἐκ πλάνης, ἀλλ' ἦτο αὐτὴ ἡ Θεὸν τῆς ἀληθείας, οὔτε ἀπὸ ψυχὴν ἀκάθαρτον ἐκ ἀλήθεια. Οὔτε ὑπέθαλπε τὴν ἀνηθικότητα καὶ τὴν τῆς ἀμαρτίας καὶ ἰδιοτελείας, ἀλλ' ἀπὸ καρδίαν λατρείαν πρὸς βρωμεροὺς θεοὺς. ΑΛΛ' οὔτε εἶχε σχέσιν ἀγνήν, καθαρὰν καὶ γεμάτην ἀνιδιοτελεῖ ἀγάπην· μὲ δόλια ἐλατήρια καὶ σκοπούς.

οὔτε εἶχε κανένα δόλον καὶ δόλιον σκοπὸν, ἀλλ'

εἶχε τὴν εὐθύτητα καὶ τὴν εἰλικρίνειαν.

2,4 ἀλλὰ καθὼς δεδοκιμάσμεθα 4 Ἀλλὰ, ὅπως ἀκριβῶς ἔχομεν εὐρεθῆ ἀπὸ τὸν 4 Ἀλλὰ καθὼς ἔχομεν εὐρεθῆ ἀπὸ τὸν Θεὸν δόκιμοι καὶ ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἐπιστευθῆναι τὸ Θεὸν δόκιμοι καὶ ἄξιοι νὰ μᾶς ἐμπιστευθῆ τὸ ἄξιοι διὰ νὰ μᾶς ἐμπιστευθῆ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου, εὐαγγέλιον, οὕτω λαλοῦμεν, οὐχ Εὐαγγέλιον του, ἔτσι καὶ τὸ διδάσκομεν· δὲν ἔτσι διδάσκομεν. Διδάσκομεν δηλαδὴ ὡς κήρυκες, πού ὡς ἀνθρώποις ἀρέσκοντες, ἀλλὰ ἐπιδιώκομεν νὰ ἀρέσωμεν εἰς τοὺς ἀνθρώπους, ζητοῦν νὰ ἀρέσκουν ὄχι εἰς ἀνθρώπους, ἀλλὰ εἰς τὸν τῷ Θεῷ τῷ δοκιμάζοντι τὰς καρδίας ἀλλὰ νὰ ἀρέσωμεν εἰς τὸν Θεόν, ὁ ὅποῖος βλέπει Θεόν, ὁ ὅποῖος ἐξετάζει καὶ γνωρίζει τὰς καρδίας μας. ἡμῶν.

καὶ ἐξετάζει ὄχι μόνον τὰ ἐξωτερικὰ ἔργα, ἀλλὰ

καὶ τὰς καρδίας μας.

2,5 Οὔτε γὰρ ποτὲ ἐν λόγῳ 5 Διότι, ὅπως καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι πάλιν ξεύρετε, οὔτε 5 Ναί· δὲν ζητοῦμεν νὰ ἀρέσωμεν εἰς ἀνθρώπους· διότι κολακείας ἐγενήθημεν, καθὼς ποτὲ ἐχρησιμοποιήσαμεν λόγους καλακείας, διὰ καθὼς ἤξεύρετε καὶ σεῖς, οὔτε ἐπλησιάσαμεν κανένα μὲ οἶδατε, οὔτε ἐν προφάσει νὰ παρασύρωμεν μὲ τὸ μέρος μας καὶ πρὸς λόγον κολακείας διὰ νὰ ὑποθάψωμεν τὰς ἀδυναμίας πλεονεξίας, Θεὸς μάρτυς, ὠφέλειάν μας κανένα, οὔτε ἐξεμεταλλεύθημεν τὸ του, οὔτε ἐχρησιμοποιήσαμεν τὸ κήρυγμα ὡς πρόσχημα

κήρυγμα ὡς πρόφασιν, διὰ νὰ κερδήσωμεν διὰ νὰ καλύψωμεν κάτω ἀπὸ αὐτὸ πλεονεξίαν ἢ χρήματα. Μάρτυς μου εἶναι ὁ Θεός. φιλοχρηματίαν. Ὁ Θεὸς εἶναι μάρτυς περὶ τούτου.

2,6 οὔτε ζητοῦντες ἐξ ἀνθρώπων 6 Οὔτε διὰ τοῦ κηρύγματος ἐζητήσαμεν δόξαν καὶ 6 Οὔτε ἐζητήσαμεν νὰ μᾶς δοξάσουν καὶ νὰ μᾶς δόξαν, οὔτε ἀφ' ὑμῶν οὔτε ἀπὸ τιμῆν ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων, οὔτε ἀπὸ σᾶς τιμήσουν οἱ ἄνθρωποι, οὔτε σεῖς οὔτε ἄλλοι, καίτοι ἄλλων, δυνάμενοι ἐν βάρει εἶναι ὡς τοὺς ἰδίους οὔτε ἀπὸ ἄλλους, καίτοι ἠδυνάμεθα νὰ ἀπολαμβάνωμεν τὴν δόξαν, πὺ μᾶς δίδει Χριστοῦ ἀπόστολοι, ἠμπορούσαμεν μὲ τὸ κῦρος καὶ τὴν ἐξουσίαν, πὺ ἡ βαρῦτης τοῦ ἀξιώματος, πὺ ἔχομεν ὡς Ἀπόστολοι τοῦ ἔχομεν ὡς Ἀπόστολοι τοῦ Χριστοῦ, νὰ Χριστοῦ. ἐπιζητήσωμεν καὶ νὰ ἐπιτύχωμεν δόξαν ἐκ μέρους τῶν ἀνθρώπων.

2,7 ἀλλ' ἐγενήθημεν ἡπιοὶ ἐν μέσῳ 7 Ἀλλ' ὑπήρξαμεν πρᾶοι καὶ ἀπλοὶ μεταξύ σας, 7 Ἀλλ' ὑπήρξαμεν πρᾶοι καὶ ταπεινοὶ μεταξύ σας, σὰν ὑμῶν, ὡς ἂν τροφὸς θάλπη τὰ ἐφέρθημεν μὲ καλωσύνην καὶ στοργήν, ὅπως μιὰ μητέρα, πὺ περιθάλλει τὰ παιδιὰ της. ἐαυτῆς τέκνα· καλὴ μητέρα πὺ περιθάλλει τὰ παιδιὰ της.

2,8 οὕτως ὁμειρόμενοι ὑμῶν 8 Ἀκριβῶς σὰν στοργικὴ μετέρα τόσο ἐνθέρμως 8 Ἔτσι διὰ μητρικῆς στοργῆς συνδεόμενοι μὲ σᾶς εὐδοκοῦμεν μεταδοῦναι ὑμῖν οὐ σᾶς ἀγαπῶμεν καὶ σᾶς ποθοῦμεν, ὥστε ἔχομεν ἐδεχόμεθα μὲ ὅλην μας τὴν καρδίαν νὰ σᾶς μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ὅλην τὴν ἀγαθὴν διάθεσιν καὶ προθυμίαν νὰ μεταδώσωμεν ὄχι μόνον τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ ἀλλὰ καὶ τὰς ἐαυτῶν ψυχάς, διότι μεταδώσωμεν εἰς σᾶς ὄχι μόνον τὸ εὐαγγέλιον καὶ τὰς ψυχάς μας, διότι μᾶς εἶχατε γίνει ἀγαπητοί. ἀγαπητοὶ ἡμῖν γεγένησθε. τοῦ Θεοῦ, ἀλλὰ καὶ τὰς ψυχάς μας, διότι μᾶς ἔχετε γίνει ἀγαπητοί.

2,9 Μνημονεύετε γάρ, ἀδελφοί, τὸν 9 Δὲν εἶναι δὲ ἀνάγκη νὰ σᾶς ὀμιλῶ διὰ τὴν 9 Δὲν πιστεύω δὲ νὰ ἀμφιβάλλετε διὰ τὴν ἀγάπην μας κόπον ἡμῶν καὶ τὸν μόχθον ἀγάπην μας αὐτὴν, διότι καὶ σεῖς οἱ ἴδιοι, ἀδελφοί, αὐτὴν. Διότι ἐνθυμεῖσθε, ἀδελφοί, τὸν κόπον καὶ τὸν νυκτὸς γὰρ καὶ ἡμέρας ἐνθυμεῖσθε τὸν κόπον καὶ τὸν μόχθον μας εἰς τὴν μόχθον, πὺ ὑπεφέραμεν διὰ σᾶς. Διότι νύκτα καὶ ἐργαζόμενοι πρὸς τὸ μὴ Θεσσαλονίκην. Ἐπειδὴ νύκτα καὶ ἡμέραν ἡμέραν εἰργαζόμεθα διὰ νὰ μὴ δώσωμεν βᾶρος εἰς ἐπιβαρῆσαι τινα ὑμῶν ἐκηρύξαμεν εἰργαζόμεθα, διὰ νὰ κερδήσωμεν αὐτὰ πὺ μᾶς κανένα ἀπὸ σᾶς καὶ μὲ τόσοις κόποις ἐκηρύξαμεν εἰς εἰς ὑμᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. ἐχρειαζόντο πρὸς συντήρησίν μας ὥστε νὰ μὴ σᾶς τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ. ἐπιβαρύνωμεν κανένα ἀπὸ σᾶς καὶ ἔτσι ἐκηρύξαμεν τὸ εὐαγγέλιον τοῦ Θεοῦ μεταξύ σας.

2,10 Ὑμεῖς μάρτυρες καὶ ὁ Θεὸς ὡς 10 Σεῖς καὶ ὁ Θεὸς εἴσθε μάρτυρες, πόσον καὶ πῶς 10 Εἴσθε μάρτυρες σεῖς καὶ ὁ Θεός, ὅτι ὁσίως καὶ δικαίως καὶ ἀμέμπτως ἢ συμπεριφορὰ καὶ ἀνατροφή μας ἀνάμεσα εἰς συμπεριεφέρθημεν εἰς σᾶς τοὺς πιστεύοντας μὲ ὑμῖν τοῖς πιστεύουσιν ἐγενήθημεν, σᾶς τοὺς πιστοὺς ὑπῆρξεν ἀγνή καὶ δικαία καὶ ἀφοσίωσιν καὶ εὐλάβειαν ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ μὲ ἀμέμπτως. ἀμειπτος. δικαιοσύνην ἀπέναντι τῶν ἀνθρώπων, ἀλλὰ καὶ ἀμέμπτως ἐν σχέσει πρὸς ὅλα τὰ καθήκοντά μας.

2,11 καθάπερ οἴδατε ὡς ἕνα 11 Καθὼς ἄλλωστε ξέρετε, ὅτι σὰν πατέρας τὰ 11 Καθὼς βεβαίως ἤξεύρετε, ὅτι καθένα ἀπὸ σᾶς, σὰν ἕκαστον ὑμῶν ὡς πατὴρ τέκνα παιδιὰ του ἐπροτρέπαμεν τὸν καθένα ἀπὸ σᾶς καὶ πατέρας τὰ παιδιὰ του, σᾶς ἐπροτρέπαμεν καὶ σᾶς ἑαυτοῦ παρακαλοῦντες ὑμᾶς καὶ σᾶς ἐνισχύαμεν εἰς τὴν νέαν ζωὴν καὶ σᾶς ἐπαρηγοροῦσαμεν παραμυθούμενοι ἐπαρηγοροῦσαμεν εἰς τὰς θλίψεις σας

2,12 καὶ μαρτυρόμενοι εἰς τὸ 12 καὶ ἐντόνως καὶ ζωηρῶς διεμαρτυρόμεθα καὶ 12 καὶ σᾶς ἐξωρρίζαμεν διὰ νὰ πολιτευθῆτε, ὅπως ἤξιζε περιπατῆσαι ὑμᾶς ἀξίως τοῦ Θεοῦ σᾶς ἐξωρρίζαμεν νὰ πορευθῆτε καὶ νὰ ζήσετε, καὶ ἔπρεπε εἰς τὸν Θεόν, πὺ σᾶς ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἰδικὴν τοῦ καλοῦντος ὑμᾶς εἰς τὴν ἑαυτοῦ ὅπως ἀξίζει καὶ πρέπει εἰς τὸν Θεόν, πὺ σᾶς του βασιλείαν καὶ δόξαν. βασιλείαν καὶ δόξαν. ἐκάλεσεν εἰς τὴν ἰδικὴν του βασιλείαν καὶ δόξαν.

2,13 Διὰ τοῦτο καὶ ἡμεῖς 13 Διὰ τοῦτο (διὰ τὸ γεγονὸς δηλαδὴ ὅτι σεῖς 13 Ἐπειδὴ δὲ ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν κλῆσιν τοῦ Θεοῦ, διὰ εὐχαριστοῦμεν τῷ Θεῷ ἀνταπεκρίθητε εἰς τὴν κλῆσιν τοῦ Θεοῦ) τοῦτο καὶ ἡμεῖς εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν ἀκατάπαυστα, ἀδιαλείπτως, ὅτι παραλαβόντες εὐχαριστοῦμεν τὸν Θεὸν συνεχῶς, διότι διότι μὲ προθυμίαν ἠκούσατε ἀπὸ ἡμᾶς λόγον Θεοῦ, καὶ λόγον ἀκοῆς παρ' ἡμῶν τοῦ Θεοῦ παρελάβετε τὸ προφορικὸν κήρυγμα τοῦ Θεοῦ, τὸν ἐδέχθητε ὄχι σὰν λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ, καθὼς καὶ ἐδέξασθε οὐ λόγον ἀνθρώπων, ὅπως τὸ ἀκούσατε ἀπὸ ἡμᾶς καὶ τὸ ἐδέχθητε ὄχι πράγματι εἶναι ὡς λόγον Θεοῦ, πὺ παράγει τὰ ἀλλὰ καθὼς ἐστὶν ἀληθῶς, λόγον σὰν λόγον ἀνθρώπων, ἀλλὰ-ὅπως καὶ πράγματι θαυμαστὰ ἀποτελέσματα του μεταξὺ ὑμῶν, οἱ ὅποιοι τὸν Θεοῦ, ὅς καὶ ἐνεργεῖται ἐν ὑμῖν τοῖς εἶναι-σὰν λόγον Θεοῦ, πὺ ἐνεργεῖ καὶ φέρει πιστεύετε. πιστεύουσιν. θαυμαστοὺς καρποὺς εἰς σᾶς, οἱ ὅποιοι πιστεύετε.

2,14 Ὑμεῖς γὰρ μιμηταὶ ἐγενήθητε, 14 Διότι σεῖς, ἀδελφοί, ἐγίνατε μιμηταὶ τῶν 14 Λέγω ὅτι τὸν ἐδέχθητε σὰν λόγον Θεοῦ, διότι σεῖς, ἀδελφοί, τῶν ἐκκλησιῶν, τοῦ Θεοῦ Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, πὺ εὐρίσκονται εἰς τὴν ἀδελφοί, ἐγίνατε μιμηταὶ τῶν Ἐκκλησιῶν τοῦ Θεοῦ, πὺ τῶν οὐσῶν ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ ἐν Χριστῷ Ἰουδαίαν καὶ εἶναι θεμελιωμένοι ἐν τῷ ὀνόματι εἶναι εἰς τὴν Ἰουδαίαν ἐνωμένοι μὲ τὸν Ἰησοῦν Χριστόν. Ἰησοῦ, ὅτι τὰ αὐτὰ ἐπάθετε καὶ τοῦ Χριστοῦ. ἐπειδὴ καὶ σεῖς ἐπάθατε ἀπὸ τοὺς Καὶ ἐγίνατε μιμηταὶ ἐκείνων, διότι καὶ σεῖς ἐπάθατε τὰ ὑμεῖς ὑπὸ τῶν ἰδίων συμφυλετῶν ὁμοεθνεῖς σας τὰ ἴδια, τὰ ὅποια ἔπαθαν καὶ αὐτοὶ ἴδια ἀπὸ τοὺς ὁμοεθνεῖς σας, καθὼς καὶ ἐκεῖνοι ἀπὸ τοὺς

καθώς και αὐτοὶ ὑπὸ τῶν ἀπὸ τοὺς ἀπίστους Ἰουδαίους,
Ἰουδαίων,

ἀπιστήσαντας Ἰουδαίους,

2,15 τῶν καὶ τὸν Κύριον 15 Αὐτοὶ δὲ οἱ ἄπιστοι Ἑβραῖοι εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ 15 οἱ ὅποιοι καὶ τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τοὺς προφήτας ἀποκτεινάντων Ἰησοῦν καὶ τοὺς ὅποιοι ἐθανάτωσαν τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ τοὺς των ἐθανάτωσαν, καὶ ἡμᾶς σκληρὰ κατεδίωξαν καὶ εἰς ἰδίους προφήτας, καὶ ἡμᾶς προφήτας του καὶ ἡμᾶς τοὺς Αποστόλους τὸν Θεὸν δὲν ἀρέσκουν καὶ εἶναι ἐναντίοι πρὸς ὅλους ἐκδιωξάντων, καὶ Θεῷ μὴ κατεδίωξαν καὶ ἐξεδίωξαν καὶ εἰς τὸν Θεὸν δὲν τοὺς ἀνθρώπους, ἀφοῦ καταπολεμοῦν τὸν Σωτῆρα τοῦ ἀρεσκόντων, καὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀρέσκουν καὶ εἶναι πρὸς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους κόσμου.
ἐναντίων, ἀντίθετοι καὶ πολέμιοι.

2,16 κωλυόντων ἡμᾶς τοῖς ἔθνεσι 16 Αὐτοὶ δὲν ἠρκέσθησαν νὰ μᾶς ἐκδιώξουν ἀπὸ 16 Αὐτοὶ μᾶς ἐμποδίζουν νὰ λαλήσωμεν τὸν λόγον τοῦ λαλήσαι ἵνα σωθῶσιν, εἰς τὸ τὴν περιοχὴν τοῦ ἔθνους των, ἀλλὰ μᾶς Θεοῦ εἰς τοὺς ἐθνικοὺς διὰ νὰ σωθοῦν καὶ αὐτοὶ ἀναπληρῶσαι αὐτῶν τὰς ἀμαρτίας ἐμποδίζουν νὰ κηρύξωμεν τὸν Χριστὸν καὶ εἰς Πράττουν δὲ ταῦτα διὰ νὰ γεμίσουν ἕως ἐπάνω τὸ πάντοτε. Ἐφθασε δὲ ἐπ' αὐτοὺς ἡ τοὺς ἐθνικοὺς, διὰ νὰ σωθοῦν καὶ αὐτοί. Καὶ τὸ μέτρον τῶν ἀμαρτιῶν των, πάντοτε καὶ εἰς κάθε ἐποχὴν ὀργὴ εἰς τέλος. κάμνουν αὐτό, διὰ νὰ γεμίση ἕως ἐπάνω καὶ ἀμαρτάνοντες. Ἐφθασεν ὅμως ἡ θεία ὀργὴ ἐπάνω των, ξεχειλίση τὸ ποτήριον τῶν ἀμαρτιῶν των, διὰ νὰ ἐπιφέρη τὸ τέλος καὶ τὴν καταστροφὴν των.
παρανομοῦντες καὶ ἀμαρτάνοντες πάντοτε.
Ἐφθασεν ὅμως ἐπάνω τους ἡ ὀργὴ τοῦ Θεοῦ, πὺ θὰ σημάνη τὴν τελειωτικὴν πλέον καταστροφὴν των.

2,17 Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, 17 Ἡμεῖς δέ, ἀδελφοί, ὅταν ἐφύγαμεν ἀπὸ τὴν 17 Ἡμεῖς ὅμως, ἀδελφοί, ὅταν ἐχωρίσθημεν ἀπὸ σᾶς καὶ ἀπορφανισθέντες ἀφ' ὑμῶν πρὸς Θεσσαλονικὴν καὶ ἐμείναμεν σὰν ὄρφανὰ παιδιὰ ἐμείναμεν σὰν ὄρφανὰ παιδιὰ, μακρὰν ἀπὸ σᾶς καιρὸν ὥρας, προσώπῳ οὐ καρδίᾳ, μακρὰ ἀπὸ σᾶς, καὶ ἐχωρίσθημεν προσωρινὰ προσωρινὰ καὶ μὲ τὸ σῶμα μόνον, ὄχι ὅμως καὶ μὲ τὴν περισσοτέρως ἐσπουδάσαμεν τὸ κατὰ τὸ σῶμα μόνον καὶ ὄχι κατὰ τὴν καρδίαν, καρδίαν, εἰς μέγαν βαθμὸν καὶ μὲ πολλὴν ἐπιθυμίαν πρόσωπον ὑμῶν ἰδεῖν ἐν πολλῇ ἐπεδιώξαμεν καὶ κατεβάλαμεν κάθε προσπάθειαν ἐποθήσαμεν νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν σας.
ἐπιθυμία. νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν σας μὲ πολλὴν καὶ ἱερὰν ἐπιθυμίαν.

2,18 Διὸ ἠθελήσαμεν ἐλθεῖν πρὸς 18 Διὰ τοῦτο ἠθελήσαμεν νὰ ἔλθωμεν πάλιν πρὸς 18 Δι' αὐτὸ ἠθελήσαμεν νὰ ἔλθωμεν πρὸς σᾶς, ἐγὼ μὲν ὁ

ύμᾱς, ἐγὼ μὲν Παῦλος καὶ ἄπαξ σᾶς, ἐγὼ δὲ εἰδικώτερα ὁ Παῦλος καὶ μίαν φορὰν Παῦλος καὶ μίαν καὶ δύο φορές, καὶ μᾶς ἠμπόδισεν ὁ καὶ δὶς, καὶ ἐνέκοψεν ἡμᾶς ὁ καὶ δύο φορές, ἀλλὰ μᾶς ἠμπόδισε (κατὰ σατανᾶς. σατανᾶς. παραχώρησιν βέβαια Θεοῦ) ὁ σατανᾶς.

2,19 Τίς γὰρ ἡμῶν ἐλπίς ἢ χαρὰ ἢ 19 Ἐποθήσαμεν δὲ νὰ σᾶς ἴδωμεν, διότι ποῖος 19 ἠθελήσαμεν δὲ νὰ ἔλθωμεν εἰς συνάντησίν σας, διότι στέφανος καυχῆσεως ἢ οὐχὶ καὶ ἄλλος παρὰ καὶ σεῖς μαζῇ μὲ τοὺς ἄλλους εἴσθε ἢ ποῖος ἄλλος εἶναι ἢ ἐλπίδα μας ἢ χαρὰ μας ἢ στέφανός ὑμεῖς ἔμπροσθεν τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἐλπίδα μας ἢ ἢ χαρὰ μας ἢ ὁ στέφανος, διὰ τὸν μας, διὰ τὸν ὁποῖον δυνάμεθα νὰ καυχώμεθα παρὰ καὶ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐν τῇ αὐτοῦ ὁποῖον ἠμποροῦμε νὰ καυχώμεθα ἔμπροσθεν τοῦ σεῖς μαζὶ μὲ τοὺς ἄλλους, εἰς τοὺς ὁποῖους ἐκηρύξαμεν; παρουσία; Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν Δευτέραν Διὰ σᾶς ἐλπίζομεν νὰ ἔβρωμεν ἔλεος καὶ δόξαν ἐνώπιον αὐτοῦ Παρουσίαν; του Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ εἰς τὴν δυτέραν παρουσίαν του.

2,20 Ὑμεῖς γὰρ ἐστε ἢ δόξα ἡμῶν 20 Διότι σεῖς πράγματι εἴσθε ἢ δόξα μας καὶ ἢ 20 Καὶ ἐλπίζομεν αὐτὰ διὰ τότε, διότι καὶ τώρα σεῖς εἴσθε καὶ χαρὰ. χαρὰ μας. ἢ δόξα μας καὶ ἢ χαρὰ μας.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 3^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Αρχαίο Κείμενο

Ἑρμηνεία Ἰωάννου Κολιτσάρα

Ἑρμηνεία Παναγιώτη Τρεμπέλα

3,1 Διὸ μηκέτι στέγοντες 3,1 Διὸ μηκέτι στέγοντες Επειδὴ τόσοσὺν πολὺ σᾶς ἔχομεν ἀγαπήσει καὶ σᾶς Διότι λοιπὸν σᾶς ἐπεθυμήσαμεν πολὺ, δι' αὐτό, ἐπειδὴ εὐδοκήσαμεν καταλειφθῆναι ἐν ἐπεθυμήσαμεν, δὲν ὑπεφέραμεν πλέον νὰ μὲνωμεν δὲν ὑπεφέραμεν πλέον νὰ εἴμεθα χωρισμένοι ἀπὸ σᾶς, Ἀθήναις μόνον, χωρισμένοι ἀπὸ σᾶς καὶ δι' αὐτό ἐπροτιμήσαμεν μὲ ἐπροτιμήσαμεν νὰ μείνωμεν μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας. ὅλην μας τὴν καρδίαν νὰ μείνωμεν μόνον εἰς τὰς Ἀθήνας.

3,2 καὶ ἐπέμψαμεν Τιμόθεον τὸν 3,2 Καὶ ἐστείλαμεν εἰς σᾶς τὸν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν 2 Καὶ ἐστείλαμεν τὸν Τιμόθεον τὸν ἀδελφόν μας καὶ ἀδελφόν ἡμῶν καὶ διάκονον τοῦ μας καὶ διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργάτην μας εἰς διάκονον τοῦ Θεοῦ καὶ συνεργάτην μας εἰς τὸ κήρυγμα Θεοῦ καὶ συνεργὸν ἡμῶν ἐν τῷ τὸ ἔργον τοῦ Εὐαγγελίου, διὰ νὰ σᾶς στηρίξῃ, νὰ τοῦ εὐαγγελίου τοῦ Χριστοῦ, διὰ νὰ σᾶς στηρίξῃ καὶ σᾶς εὐαγγελίῳ τοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸ σᾶς παρηγορήσῃ καὶ ἐνισχύσῃ εἰς τὴν πίστιν σας, παρηγορήσῃ καὶ σᾶς ἐνισχύσῃ εἰς τὴν πίστιν σας, στηρίξαι ὑμᾶς καὶ παρακαλέσαι

ὕμᾱς περὶ τῆς πίστεως ὑμῶν,

3,3 τὸ μηδένα σαίνεσθαι ἐν ταῖς 3 ὥστε κανεῖς νὰ μὴ κλονίζεται καὶ νὰ μὴ 3 ὥστε νὰ μὴ κλονίζεται κανεῖς εἰς τὰς θλίψεις αὐτάς. θλίψεσι ταύταις. Αὐτοὶ γὰρ οἶδατε ταράσσεται εἰς τὰς θλίψεις αὐτάς. Διότι καὶ σεῖς οἱ Διότι σεῖς ἤξεύρετε, ὅτι διὰ τοῦτο, διὰ νὰ ὑποφέρωμεν ὅτι εἰς τοῦτο κείμεθα ἴδιοι γνωρίζετε ὅτι δι' αὐτὸ ὑπάρχομεν καὶ ἔχομεν δηλαδὴ θλίψεις, ἔχομεν ταχθῆ.

ταχθῆ (διὰ νὰ ὑποφέρωμεν δηλαδὴ μὲ ὑπομονὴν καὶ πίστιν τὰς θλίψεις καὶ νὰ προοδεύωμεν ἔτσι εἰς τὴν κατὰ Χριστὸν ζωὴν).

3,4 καὶ γὰρ ὅτε πρὸς ὑμᾱς ἦμεν, 4 Αὐτὸ δὲ τὸ γνωρίζετε, διότι, ὅταν ἦμεθα μαζῆ σας, 4 Τὸ ἤξεύρετε δέ, διότι καὶ ὅταν ἦμεθα πλησίον σας, σᾶς προελέγομεν ὑμῖν ὅτι μέλλομεν σᾶς ἐπρολέγαμεν, ὅτι μέλλομεν νὰ ὑποστῶμεν ἐπρολέγαμεν, ὅτι μέλλομεν νὰ ὑποφέρωμεν θλίψεις, θλίβεσθαι, καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ θλίψεις, ὅπως καὶ πράγματι ἐγένετο καὶ σεῖς τὸ καθὼς καὶ ἐγένετο καὶ τὸ γνωρίζετε πλέον ἐκ πείρας. οἶδατε. γνωρίζετε.

3,5 Διὰ τοῦτο καὶ γὰρ μηκέτι στέγων 5 Ἐξ αἰτίας τῶν θλίψεων σας ἀκριβῶς αὐτῶν ἐγὼ 5 Ἐπειδὴ δὲ σᾶς ἠύρασαν θλίψεις, δι' αὐτὸ καὶ ἐγὼ δὲν ἔπεμψα εἰς τὸ γνῶναι τὴν πίστιν δὲν ἠμποροῦσα πλέον νὰ μένω ἡσυχος καὶ ἔστειλα ἠμποροῦσα πλέον νὰ ὑποφέρω τὰς φροντίδας καὶ τοὺς ὑμῶν, μὴ πως ἐπέειρασεν ὑμᾱς ὁ τὸν Τιμόθεον, διὰ νὰ μάθω μέσφ αὐτοῦ περὶ τῆς φόβους, πὺν εἶχα διὰ σᾶς, καὶ ἔστειλα τὸν Τιμόθεον, διὰ πειράζων καὶ εἰς κενὸν γένηται ὁ πίστεως σας καὶ νὰ κατατοπισθῶ, μήπως σᾶς νὰ μάθω περὶ τῆς πίστεως σας καὶ πληροφορηθῶ, μήπως κόπος ἡμῶν. ἐδημιούργησε πειρασμοὺς ἰσχυροὺς καὶ σᾶς σᾶς ἐπέειρασε καὶ σᾶς ἐκλόνησεν αὐτός, πὺν πειράζει τοὺς ἐκλόνησεν ὁ πονηρός, ὁ ὅποιος ὡς ἔργον του ἔχει νὰ ἀνθρώπους, καὶ καταντήση ἔτσι ἀνωφελῆς καὶ χαμένος ὁ πειράζει τοὺς ἀνθρώπους, καὶ μήπως ἔτσι ὁ κόπος διὰ σᾶς κόπος μας. μας ἀποδειχθῆ μάταιος καὶ ἀνωφελῆς.

3,6 Ἄρτι δὲ ἐλθόντες Τιμοθέου πρὸς 6 Τώρα δέ, ὅταν ἦλθεν ὁ Τιμόθεος καὶ μοῦ ἔφερεν 6 Τώρα δέ, ὅταν μᾶς ἦλθεν ἀπὸ σᾶς ὁ Τιμόθεος καὶ μᾶς ἡμᾶς ἀφ' ὑμῶν καὶ ἀπὸ σᾶς χαρμοσύνους πληροφορίας διὰ τὴν πίστιν ἔφερε χαροποιὸς εἰδήσεις διὰ τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην εὐαγγελισαμένου ἡμῖν τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην σας καὶ μᾶς ἐβεβαίωσεν ὅτι σας καὶ μᾶς ἐβεβαίωσεν, ὅτι ἔχετε πάντοτε ἀγαθὴν καὶ τὴν ἀγάπην ὑμῶν, καὶ ὅτι ἔχετε διατηρεῖτε σταθερὰ καλὴν τὴν ἀνάμνησίν μας, ἀνάμνησιν ἡμῶν καὶ ποθεῖτε πολὺ νὰ μᾶς ἴδετε, καθὼς μνεῖαν ἡμῶν ἀγαθὴν, πάντοτε ποθοῦντες πολὺ πάντοτε νὰ μᾶς ἰδῆτε, ὅπως καὶ ἡμεῖς ποθοῦμεν νὰ σᾶς ἴδωμεν, ἐπιποθοῦντες ἡμᾶς ἰδεῖν καθάπερ ἀκριβῶς καὶ ἡμεῖς ποθοῦμεν νὰ σᾶς ἴδωμεν, καὶ ἡμεῖς ὑμᾶς,

3,7 διὰ τοῦτο παρεκλήθημεν, 7 διὰ τοῦτο, (διὰ τὰς καλὰς δηλαδή πληροφορίας, 7 διὰ τὰς εἰδήσεις αὐτάς, ἀδελφοί, λόγω τῆς ἀκλονήτου ἀδελφοί, ἐφ' ὑμῖν ἐπὶ πάσῃ τῇ πού εἶχαμεν σχετικῶς μὲ τὴν σταθερὰν καὶ πίστεώς σας ἐπαρηγορήθημεν ἐξ αἰτίας σας εἰς ὅλην τὴν θλίψει καὶ ἀνάγκη ἡμῶν διὰ τὴν ζωντανὴν πίστιν σας) ἐπαρηγορήθημεν καὶ ἡμεῖς, θλίψιν καὶ στενοχώριαν μας.

ὑμῶν πίστεως· ἐξ αἰτίας σας, εἰς ὅλην τὴν θλίψιν καὶ τὴν ταλαιπωρίαν μας.

3,8 ὅτι νῦν ζῶμεν, ἐὰν ὑμεῖς 8 Διότι, ὅπως καὶ προηγουμένως ἔστι καὶ τώρα, 8 Καὶ ἐπαρηγορήθημεν, διότι ὁ στηριγμός σας εἰς τὴν στήκετε ἐν Κυρίῳ. ζῶμεν, ἐὰν σεῖς στέκεσθε σταθεροὶ καὶ ἀκλόνητοι πίστιν εἶναι ζωὴ μας. Καὶ τώρα ζῶμεν, ἐὰν σεῖς μένετε στερεοὶ εἰς τὴν μετὰ τοῦ Κυρίου σχέσιν καὶ κοινωνίαν. ἐν Κυρίῳ.

3,9 Τίνα γὰρ εὐχαριστίαν δυνάμεθα 9 Διότι ποίαν εὐγνωμοσύνην καὶ εὐχαριστίαν 9 Πράγματι δὲ ἡ πίστις σας εἶναι ζωὴ εὐφρόσυνος δι' τῷ Θεῷ ἀνταποδοῦναι περὶ ὑμῶν ἠμποροῦμεν νὰ ἀνταποδώσωμεν εἰς τὸν Θεὸν διὰ ἡμᾶς. Διότι ποίαν εὐχαριστίαν δυνάμεθα νὰ ἐπὶ πάσῃ τῇ χαρᾷ ἣ χαίρομεν δι' σαῶς, δι' ὅλην τὴν χαρὰν, πού ἀπολαμβάνομεν ἐξ ἀνταποδώσωμεν εἰς τὸν Θεὸν διὰ σαῶς, ὅλην τὴν χαρὰν, ὑμᾶς ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, αἰτίας σας ἔμπρὸς εἰς τὸν Θεόν, πού χαίρομεν ἐξ αἰτίας σας ἔμπρὸς εἰς τὸν Θεόν, τοῦ ὁποίου δῶρον εἶναι ἡ προκοπὴ σας καὶ ὁ στηριγμός σας εἰς τὴν πίστιν;

3,10 νυκτὸς καὶ ἡμέρας 10 καὶ τὸν παρακαλοῦμεν νύκτα καὶ ἡμέραν μὲ 10 Καὶ αὐτὸν νύκτα καὶ ἡμέραν παρακαλοῦμεν θερμῶς ὑπερεκπερισσοῦ δεόμενοι εἰς τὸ ἐξαιρετικὴν ἐπιμονὴν νὰ εὐδοκήσῃ καὶ φέρῃ τὰς νὰ μᾶς κατευδώσῃ διὰ νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν σας καὶ ἰδεῖν ὑμῶν τὸ πρόσωπον καὶ περιστάσεις νὰ ἴδωμεν τὸ πρόσωπόν σας καὶ νὰ νὰ τελειοποιήσωμεν τὰς ἐλλείψεις τῆς πίστεώς σας. καταρτίσαι τὰ ὑστερήματα τῆς διορθώσωμεν καὶ ἀναπληρώσωμεν ὅ,τι ἀκόμη σαῶς πίστεως ὑμῶν; λείπει ἀπὸ τὴν πίστιν σας;

3,11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ 11 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς καὶ Πατὴρ ἡμῶν καὶ ὁ Κύριος 11 Εἶθε δὲ ὁ Θεὸς καὶ πατὴρ μας καὶ ὁ Κύριος μας Ἰησοῦς ἡμῶν καὶ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς εἶθε νὰ κατευθύνουν τὸν Χριστὸς νὰ ἀπομακρύνῃ κάθε ἐμπόδιον ἀπὸ τὸν δρόμον Χριστὸς κατευθύναι τὴν ὁδὸν ἡμῶν δρόμον μας πρὸς σαῶς, παραμερίζοντες κάθε τυχόν μας καὶ νὰ διευκολύνῃ τὸ ταξίδιον μας πρὸς σαῶς. πρὸς ὑμᾶς· ἐμπόδιον καὶ δυσκολίαν.

3,12 ὑμᾶς δὲ ὁ Κύριος πλειονᾶσαι 12 Σαῶς δὲ εἶθε ὁ Κύριος νὰ σαῶς ἀξιῶσῃ νὰ ἔχετε 12 Εἰς σαῶς δὲ εἶθε νὰ δώσῃ ὁ Κύριος μὲ τὸ παραπάνω καὶ καὶ περισσεύσαι τῇ ἀγάπῃ εἰς ἄφθονον καὶ πλουσίαν καὶ μὲ τὸ παραπάνω τὴν νὰ περισσεύσῃ τὴν ἀγάπην ἀναμεταξύ σας καὶ πρὸς ἀλλήλους καὶ εἰς πάντα, καθάπερ ἀγάπην μεταξύ σας καὶ πρὸς ὅλους, ὅπως ἀκριβῶς ὅλους τοὺς ἀνθρώπους, καθὼς καὶ ἡμεῖς τὴν ἔχομεν πρὸς

καὶ ἡμεῖς εἰς ὑμᾶς, καὶ ἡμεῖς ἔχομεν αὐτὴν τὴν ἀγάπην πρὸς σᾶς. σᾶς.

3,13 εἰς τὸ στηρίξαι ὑμῶν τὰς 13 Καὶ νὰ στηρίξη ἔτσι τὰς καρδίας σας, ὥστε νὰ 13 Καὶ ἔτσι νὰ στηρίξη τὰς καρδίας σας, ὥστε νὰ εἰσθε καρδίας ἀμέμπτους ἐν ἀγιωσύνῃ εἰσθε ἄμεμπτοι καὶ ἅγιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ ἄμεμπτοι, ἀγιασμένοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός μας ἔμπροσθεν τοῦ Θεοῦ καὶ πατρός Πατρός ἡμῶν κατὰ τὴν ἐπίσημον Δευτέραν κατὰ τὴν ἐνδοξον παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἡμῶν ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ Κυρίου Παρουσίαν τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, ὅταν Χριστοῦ, ὅποτε θὰ ἔλθῃ μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους του. ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ μετὰ πάντων θὰ ἔλθῃ μὲ ὅλους τοὺς ἁγίους του, ἀγγέλους καὶ τῶν ἁγίων αὐτοῦ. ἀνθρώπους.

ΠΡΟΣ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΕΙΣ Α' 4^ο ΚΕΦΑΛΑΙΟ

Αρχαίό Κείμενο

Ἑρμηνεία Ἰωάννου Κολιτσάρα

Ἑρμηνεία Παναγιώτη Τρεμπέλα

4,1 Τὸ λοιπὸν οὖν, ἀδελφοί, Ἐν συμπεράσματι, λοιπὸν, ἀδελφοί, σᾶς Μένει τώρα νὰ σᾶς κάμω καὶ μερικὰς ἄλλας συστάσεις. ἐρωτῶμεν ὑμᾶς καὶ παρακαλοῦμεν παρακαλοῦμεν καὶ σᾶς προτρέπομεν ἐν ὀνόματι τοῦ Σᾶς παρακαλοῦμεν λοιπὸν, ἀδελφοί, καὶ σᾶς ἐν Κυρίῳ Ἰησοῦ, καθὼς Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καθὼς παρελάβετε καὶ προτρέπομεν μὲ τὸ κῦρος, ποὺ μᾶς δίδει ἢ μετὰ τοῦ παρελάβετε παρ' ἡμῶν τὸ πῶς δεῖ ἐδιδάχθητε ἀπὸ τὴν προφορικὴν μας διδασκαλίαν, Κυρίου Ἰησοῦ κοινωνία, καθὼς παρελάβετε μὲ τὴν ὑμᾶς περιπατεῖν καὶ ἀρέσκειν Θεῶ, διὰ τὸ πῶς πρέπει νὰ ζῆτε καὶ νὰ φέρεσθε καὶ νὰ προφορικὴν διδασκαλίαν μας, περὶ τοῦ πῶς πρέπει νὰ ἴνα περισσεύητε μᾶλλον· εὐαρεστήητε εἰς τὸν Θεόν, σᾶς παρακαλοῦμεν ἔτσι συμπεριφέρεσθε καὶ νὰ ἀρέσκετε εἰς τὸν Θεόν, ἔτσι νὰ φέρεσθε καὶ νὰ προοδεύετε ἀκόμη περισσότερο ἀκριβῶς νὰ προοδεύετε ὅσον τὸ δυνατόν περισσότερο εἰς τὴν χριστιανικὴν ζωὴν. εἰς τὴν χριστιανικὴν τελειότητα.

4,2 οἴδατε γὰρ τίνας παραγγελίας 2 Γνωρίζετε ἄλωστε ποίας ἐντολὰς καὶ ὁδηγίας σᾶς 2 Δὲν σᾶς χρειάζεται ἄλλη διδασκαλία ἐπ' αὐτοῦ. Διότι ἐδώκαμεν ὑμῖν διὰ τοῦ Κυρίου ἐδώκαμεν ἐκ μέρους τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ. γνωρίζετε, ποίας παραγγελίας σᾶς ἐδώκαμεν σύμφωνα πρὸς τὸ θέλημα τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ.

4,3 Τοῦτο γὰρ ἐστὶ θέλημα τοῦ 3 Διότι τοῦτο εἶναι θέλημα τοῦ Θεοῦ, δηλαδὴ νὰ 3 Καὶ διὰ νὰ ἐξηγηθῶ καθαρώτερα, τοῦτο εἶναι θέλημα Θεοῦ, ὁ ἀγιασμός ὑμῶν, ἀπέχεσθαι γίνεστε ἅγιοι καὶ ἀγνοί, νὰ ἀπέχετε ἀπὸ τὴν τοῦ Θεοῦ, νὰ ἀγιάζετε τοὺς ἑαυτοὺς σας μὲ τὴν ὑμᾶς ἀπὸ τῆς πορνείας, πορνείαν, (ἢ ὅποια μολύνει πάντοτε τὸν ἄνθρωπον), ἀγνόητα, δηλαδὴ σεῖς οἱ Χριστιανοὶ νὰ ἀπέχετε ἀπὸ τὴν πορνείαν.

4,4 εἰδέναι ἕκαστον ὑμῶν τὸ 4 καὶ νὰ γνωρίζῃ ὁ καθένας σας νὰ κρατῆ ὑπὸ τὴν 4 Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ἕκαστος ἀπὸ σᾶς νὰ συγκρατῆ ὑπὸ ἑαυτοῦ σκεῦος κτᾶσθαι ἐν ἔξουσίαν καὶ κυριαρχίαν του τὸ σῶμα του εἰς τὴν κυριαρχίαν καὶ κατοχήν του τὸ σῶμα του καὶ νὰ τὸ ἁγιασμῶ καὶ τιμῆ, κατάστασιν ἁγιασμοῦ καὶ τιμῆς· διατηρῆ πάντοτε ἁγιασμένον καὶ τιμημένον.

4,5 μὴ ἐν πάθει ἐπιθυμίας καθάπερ 5 καὶ νὰ μὴ ἀφήσῃ ποτὲ κανεὶς τὸν ἑαυτόν του νὰ 5 Καὶ νὰ μὴ εἶναι κανεὶς ἀπὸ σᾶς αἰχμάλωτος ἐμπαθοῦς καὶ τὰ ἔθνη τὰ μὴ εἰδότα τὸν Θεόν, κυριευθῆ ἀπὸ πάθος ἀμαρτωλῆς ἐπιθυμίας, ὅπως τὰ καὶ ἀκολάστου ἐπιθυμίας, καθὼς εἶναι οἱ ἔθνικοί, πού εἰδωλολατρικὰ ἔθνη, τὰ ὁποῖα δὲν γνωρίζουν τὸν δὲν γνωρίζουν τὸν ἀληθινὸν Θεόν. Θεόν.

4,6 τὸ μὴ ὑπαρβαίνειν καὶ 6 Ἀκόμη δὲ κανεὶς ἀπὸ σᾶς ἐπὶ τοῦ θέματος αὐτοῦ 6 Πρέπει νὰ γνωρίζῃ ὁ καθένας σας νὰ μὴ ἐξαπατᾶ καὶ πλεονεκτεῖν ἐν τῷ πράγματι τὸν νὰ μὴ ξεπερνᾶ ποτὲ τὰ ὅρια τῆς ἠθικῆς ζωῆς καὶ πλεονεκτῆ διὰ τῆς μοιχείας τὸν ἀδελφόν του εἰς τὸ ἀδελφόν αὐτοῦ, διότι ἐκδικος ὁ συμπεριφορᾶς καὶ μολύνη τὴν τιμὴν τοῦ ἀδελφοῦ πράγμα αὐτό, διὰ τὸ ὁποῖον ὀμιλοῦμεν. Διότι ὁ Κύριος Κύριος περὶ πάντων τούτων, μὲ τὸ ἀμάρτημα τῆς μοιχείας, διότι ὁ Κύριος εἶναι εἶναι ἐκδικητῆς δι' ὅλας αὐτὰς τὰς πράξεις τῆς καθὼς καὶ προείπομεν ὑμῖν καὶ ἐκδικητῆς καὶ τιμωρεὶ ὅλας αὐτὰς τὰς αἰσχρὰς ἀκαθαρσίας, σύμφωνα καὶ μὲ ὅσα σᾶς εἶπαμεν, ὅταν διεμαρτυρόμεθα. πράξεις, ὅπως ἄλλωστε σᾶς εἶχομεν προεῖπει, ὅταν ἡμεθα εἰς τὴν πόλιν σας καὶ διεμαρτυρήθημεν εἰς σᾶς. ἡμεθα μαζῆ σας καὶ διεμαρτυρήθημεν μάλιστα.

4,7 Οὐ γὰρ ἐκάλεσεν ἡμᾶς ὁ Θεὸς 7 Διότι δὲν μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς εἰς μίαν ἀκάθαρτον 7 Διότι δὲν μᾶς ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς διὰ νὰ ριπτώμεθα εἰς ἐπὶ ἀκαθαρσία, ἀλλ' ἐν ἁγιασμῶ. ζωὴν σαρκικότητος, ἀλλ' εἰς ζωὴν ἀγνότητος καὶ τὴν ἀκαθαρσίαν, ἀλλὰ διὰ νὰ ζῶμεν εἰς κατάστασιν ἁγιασμοῦ. ἁγιασμοῦ.

4,8 Τοιγαροῦν ὁ ἀθετῶν οὐκ 8 Ὡστε, λοιπόν, ἐκεῖνος πού παραβαίνει αὐτὰ δὲν 8 Ὡστε λοιπόν ἐκεῖνος, πού γίνεται παραβάτης, δὲν ἄνθρωπον ἀθετεῖ, ἀλλὰ τὸν Θεὸν καταπατεῖ καὶ δὲν ἀπορρίπτει ἄνθρωπον, ἀλλ' ἀθετεῖ ἀνθρώπου ἐντολὰς, ἀλλὰ ἀθετεῖ τὴν ἐντολήν του καὶ δόντα τὸ Πνεῦμα αὐτοῦ τὸ αὐτὸν τὸν Θεόν, ὁ ὁποῖος καὶ σᾶς ἔδωκε τὸ Πνεῦμα Θεοῦ, ὁ ὁποῖος σᾶς ἔδωκε καὶ τὸ Πνεῦμα του τὸ Ἅγιον Ἅγιον εἰς ὑμᾶς. του τὸ Ἅγιον, διὰ νὰ ζῆτε μὲ ἀγνότητα καὶ διὰ νὰ διατηρησθε μὲ τὴν χάριν του εἰς τὴν ἀγνότητα καὶ ἁγιασμόν. τὸν ἁγιασμόν.

4,9 Περὶ δὲ τῆς φιλαδελφίας οὐ 9 Ὡς πρὸς δὲ τὴν ἀγάπην πρὸς τοὺς ἀδελφοὺς 9 Διὰ τὴν ἀγάπην δὲ πρὸς τοὺς Χριστιανοὺς ἀδελφοὺς χρεῖαν ἔχετε γράφειν ὑμῖν· αὐτοὶ Χριστιανοὺς δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ γράψω ἐγὼ πρὸς δὲν ἔχετε ἀνάγκην νὰ σᾶς γράψωμεν, διότι σεῖς μόνοι γὰρ ὑμεῖς θεοδίδακτοὶ ἔστε εἰς τὸ σᾶς, διότι σεῖς ἔχετε διδαχθῆ ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Θεόν σας εἴσθε διδαγμένοι ἀπὸ τὸν Θεὸν εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶ ὁ ἀγαπᾶν ἀλλήλους· εἰς τὸ νὰ ἀγαπᾶτε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. ἕνας τὸν ἄλλον.

4,10 καὶ γὰρ ποιεῖτε αὐτὸ εἰς 10 Καὶ αὐτὸ μαρτυρεῖται ἐκ τοῦ γεγονότος, ὅτι αὐτὴν 10,11 Απόδειξις δὲ τούτου εἶναι, τὸ ὅτι καὶ ἐφαρμόζετε πάντας τοὺς ἀδελφούς τοὺς ἐν ὅλῃ τὴν ἀγάπην τὴν τρέφετε καὶ τὴν ἀσκεῖτε εἰς ὅλους τὴν ἀρετὴν αὐτὴν εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς Χριστιανούς, τῇ Μακεδονίᾳ. Παρακαλοῦμε δὲ τοὺς ἀδελφούς, πού εὐρίσκονται καθ' ὅλην τὴν πού εὐρίσκονται εἰς ὅλην τὴν Μακεδονίαν. Σᾶς ὑμᾶς, ἀδελφοί, περισσεύειν ἕκτασιν τῆς Μακεδονίας. Σᾶς παρακαλοῦμεν, παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, νὰ ἀσκῆτε μὲ ἀκόμη μᾶλλον ἀδελφοί, νὰ τὴν ἀσκῆτε ἀκόμη πλουσιωτέραν. περισσοτέραν περισσεῖαν τὴν ἀρετὴν αὐτὴν καὶ νὰ προσπαθῆτε μὲ φιλοτιμίαν νὰ ἡσυχάζετε καὶ νὰ καταγίνεσθε ὁ καθένας σας εἰς τὰς ἰδικὰς του ὑποθέσεις καὶ νὰ ἐργάζεσθε μὲ τὰ ἴδια σας τὰ χέρια σύμφωνα μὲ τὰς προφορικὰς παραγγελίας, πού σᾶς ἐδώκαμεν.

4,11 καὶ φιλοτιμεῖσθαι ἡσυχάζειν 11 Νὰ προσπαθῆτε δὲ μὲ κάθε φιλοτιμίαν καὶ νὰ τὸ 10,11 Απόδειξις δὲ τούτου εἶναι, τὸ ὅτι καὶ ἐφαρμόζετε καὶ πράσσειν τὰ ἴδια καὶ θεωρῆτε τιμὴν σας νὰ ζητε εἰρηνικοὶ καὶ ἡσυχοὶ καὶ τὴν ἀρετὴν αὐτὴν εἰς ὅλους τοὺς ἀδελφούς Χριστιανούς, ἐργάζεσθαι ταῖς ἰδίαις χερσὶν νὰ ἀσχολῆται ὁ καθένας σας εἰς τὰ ἰδικὰ του ἔργα πού εὐρίσκονται εἰς ὅλην τὴν Μακεδονίαν. Σᾶς ὑμῶν, καθὼς ὑμῖν παρηγγείλαμεν, καὶ νὰ ἐργάζεσθε μὲ τὰ ἴδια σας τὰ χέρια σύμφωνα παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, νὰ ἀσκῆτε μὲ ἀκόμη μὲ τὰς ὁδηγίας καὶ τὰς ἐντολάς, πού σᾶς ἐδώσαμεν περισσοτέραν περισσεῖαν τὴν ἀρετὴν αὐτὴν καὶ νὰ προσπαθῆτε μὲ φιλοτιμίαν νὰ ἡσυχάζετε καὶ νὰ καταγίνεσθε ὁ καθένας σας εἰς τὰς ἰδικὰς του ὑποθέσεις καὶ νὰ ἐργάζεσθε μὲ τὰ ἴδια σας τὰ χέρια σύμφωνα μὲ τὰς προφορικὰς παραγγελίας, πού σᾶς ἐδώκαμεν.

4,12 ἵνα περιπατῆτε εὐσχημόνως 12 διὰ νὰ συμπεριφέρεσθε ἔτσι ὅπως ταιριάζει εἰς 12 Βάλετε τὰς προτροπὰς μας αὐτὰς εἰς ἐνέργειαν, διὰ πρὸς τοὺς ἔξω καὶ μηδενὸς χρεῖαν τοὺς Χριστιανούς μὲ ἀξιοπρέπειαν καὶ εὐγένειαν νὰ συμπεριφέρεσθε μὲ εὐπρέπειαν πρὸς τοὺς ἔξω τῆς ἔχητε. πρὸς τοὺς ἔξω τῆς Ἐκκλησίας ἀπίστους, καὶ νὰ μὴν Ἐκκλησίας ἀπίστους καὶ νὰ μὴ λαμβάνετε ἀνάγκην διὰ ἔχετε ἀνάγκην ἀπὸ τίποτε, ἀλλὰ μὲ τὴν ἐργασίαν τίποτε, ἀφοῦ θὰ προμηθεύεσθε ὅλα μὲ τὴν ἰδικὴν σας σας νὰ ἐπαρκῆτε εἰς τὸν ἑαυτὸν σας. ἐργασίαν.

4,13 Οὐ θέλομεν δὲ ὑμᾶς ἀγνοεῖν, 13 Δὲν θέλομεν δέ, ἀδελφοί, νὰ εὐρίσκεσθε εἰς 13 Ἄς ἔλθω τώρα καὶ εἰς ἓνα ἄλλο σοβαρὸν ζήτημα. Δὲν ἀδελφοί, περὶ τῶν κεκοιμημένων, ἄγνοιαν σχετικῶς μὲ αὐτούς, οἱ ὅποιοι ἔχουν θέλομεν, ἀδελφοί, νὰ ἔχετε σεῖς ἄγνοιαν διὰ τοὺς ἵνα μὴ λυπῆσθε καθὼς καὶ οἱ ἀποθάνει, διὰ νὰ μὴ λυπῆσθε, ὅπως λυποῦνται οἱ ἀποθαμένους, διὰ νὰ μὴ λυπῆσθε, καθὼς λυποῦνται καὶ

Λοιποί οί μὴ ἔχοντες ἐλπίδα.

ἄλλοι, πού δὲν ἔχουν καμμίαν ἀλπίδα ἀναστάσεως οί λοιποί, οί ὅποιοι δὲν ἔχουν ἐλπίδα ἀναστάσεως καὶ αἰωνίου ζωῆς.

4,14 Εἰ γὰρ πιστεύομεν ὅτι Ἰησοῦς 14 Διότι, ἐὰν πραγματικά καὶ ἀληθινὰ πιστεύωμεν, 14 Δὲν πρέπει δὲ νὰ λυπηῖσθε σὰν κί αὐτούς, διότι ἐὰν ἀπέθανε καὶ ἀνέστη, οὕτω καὶ ὁ ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνεστήθη, ἔτσι καὶ πρέπει ἔχωμεν πεποίθησιν, ὅτι ὁ Ἰησοῦς ἀπέθανε καὶ ἀνεστήθη, Θεὸς τοὺς κοιμηθέντας διὰ τοῦ νὰ πιστεύωμεν, ὅτι καὶ ὁ Θεὸς αὐτούς, οί ὅποιοι ἔτσι πρέπει νὰ πιστεύωμεν, ὅτι καὶ ὁ Θεὸς ἐκείνους, πού Ἰησοῦ ἄξει σὺν αὐτῶ.

ἀπέθαναν μὲ πίστιν εἰς τὸν Ἰησοῦν, θὰ τοὺς ἀπέθαναν ἐνωμένοι διὰ τῆς πίστεως μὲ τὸν Ἰησοῦν, θὰ ἀναστήση καὶ θὰ τοὺς φέρη μαζῆ μὲ αὐτὸν εἰς τὴν τοὺς φέρη ἐνδόξως εἰς τὴν αἰωνίαν ζωὴν μαζὶ μὲ αὐτόν. αἰωνίαν καὶ μακαρίαν ζωὴν.

4,15 Τοῦτο γὰρ ὑμῖν λέγομεν ἐν 15 Τοῦτο δὲ σᾶς τὸ λέγομεν ὄχι ἀπὸ ἰδικὴν μας 15 Ναί· θὰ τοὺς φέρη μαζὶ μὲ τὸν Ἰησοῦν. Διότι τοῦτο σᾶς λόγῳ Κυρίου, ὅτι ἡμεῖς οί ζῶντες οί ἐπινοήσιν, ἀλλ' ἀπὸ λόγον καὶ ἀποκάλυψιν, πού λέγομεν ὄχι ἀπὸ τὸν ἑαυτὸν μας, ἀλλὰ ἀπὸ λόγον πού περιλειπόμενοι εἰς τὴν παρουσίαν ἔκαμεν εἰς ἡμᾶς ὁ Κύριος, ὅτι δηλαδὴ ἡμεῖς πού θὰ μᾶς εἶπεν ὁ Κύριος, ὅτι δηλαδὴ ἡμῆς οί ζωντανοί, πού θὰ τοῦ Κυρίου οὐ μὴ φθάσωμεν τοὺς ζῶμεν ἀκόμη, καὶ κατὰ τὴν Δευτέρα Παρουσίαν τοῦ ἀπομένωμεν κατὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν, δὲν θὰ κοιμηθέντας·

Κυρίου θὰ ἔχωμεν ἀπομείνει καὶ θὰ εὐρισκώμεθα προφθάσωμεν τοὺς ἀποθαμένους, οί ὅποιοι θὰ μᾶς εἰς τὴν γῆν, δὲν θὰ προφθάσωμεν τοὺς προλάβουν εἰς τὴν προαπάντησιν τοῦ Κυρίου. κοιμηθέντας, ἐπειδὴ αὐτοὶ θὰ ἔχουν πρῶτον ἀναστηθῆ.

4,16 ὅτι αὐτὸς ὁ Κύριος ἐν 16 Ἐπειδὴ αὐτὸς ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μὲ παντοδύναμον 16 Καὶ λέγω, ὅτι δὲν θὰ προφθάσωμεν τοὺς κελεύσματι, ἐν φωνῇ ἀρχαγγέλου πρόσταγμα, μὲ φωνὴν ἀρχαγγέλου καὶ μὲ σάλπιγγα ἀποθαμένους, διότι αὐτὸς ὁ Κύριος μὲ πρόσταγμα, μὲ καὶ ἐν σάλπιγγι Θεοῦ καταβήσεται Θεοῦ θὰ κατεβῆ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ οί νεκροί, πού φωνὴν ἀρχαγγέλου καὶ μὲ σάλπιγγα Θεοῦ θὰ καταβῆ ἀπ' οὐρανοῦ, καὶ οί νεκροὶ ἐν ἔχουν πεθάνει μὲ τὴν πίστιν εἰς τὸν Χριστόν, θὰ ἀπὸ τὸν οὐρανὸν καὶ οί νεκροί, πού ἀπέθαναν μὲ πίστιν Χριστῶ ἀναστήσονται πρῶτον, ἀναστηθῶν πρῶτοι. εἰς τὸν Χριστόν, αὐτοὶ πρῶτον θὰ ἀναστηθῶν.

4,17 ἔπειτα ἡμεῖς οί ζῶντες οί 17 Ἐπειτα ἀπὸ αὐτὸ ἡμεῖς πού θὰ ζῶμεν καὶ θὰ 17 Ἐπειτα ἡμεῖς, πού θὰ ἀπομένωμεν τότε εἰς τὴν ζωὴν, περιλειπόμενοι ἅμα σὺν αὐτοῖς ἔχωμεν ἀπομείνει εἰς τὴν γῆν, θὰ ἀρπαχθῶμεν συγχρόνως καὶ μαζὶ μὲ αὐτούς θὰ ἀρπαχθῶμεν μὲ ἀρπαγησόμεθα ἐν νεφέλαις εἰς μαζῆ μὲ αὐτούς μέσα εἰς νεφέλας, διὰ νὰ σύννεφα διὰ νὰ ἀπαντήσωμεν τὸν Κύριον εἰς τὸ μεταξὺ ἀπάντησιν τοῦ Κυρίου εἰς ἀέρα, καὶ προυπαντήσωμεν τὸν Κύριον εἰς τοὺς οὐρανίους γῆς καὶ οὐρανοῦ διάστημα, καὶ ἔτσι, ἀφοῦ ἀναβῶμεν οὕτω πάντοτε σὺν Κυρίῳ ἐσόμεθα. χώρους. Καὶ ἔτσι θὰ εἴμεθα πάντοτε μαζῆ μὲ τὸν μαζὶ του εἰς τὸν οὐρανόν, θὰ εἴμεθα πάντοτε μετὰ τοῦ

σκοτεί, ἵνα ἡ ἡμέρα ὑμῶν ὡς τῆς ἀγνοίας καὶ τῆς πλάνης, διὰ τὸ σᾶς καταλάβῃ καὶ ἁμαρτίας, διὰ τὸ σᾶς καταλάβῃ ἕξαφνα καὶ ἐπάνω κλέπτῃ καταλάβῃ· σὺν κλέπτῃ ἀπροετοιμαστούς καὶ ἀμετανοήτους ἢ εἰς τὰ ἔργα τοῦ σκοτούς σὺν κλέπτῃ ἢ ἡμέρα τοῦ Κυρίου. ἡμέρα τοῦ Κυρίου.

5,5 πάντες ὑμεῖς υἱοὶ φωτός ἐστε 5 Ὅλοι σεῖς εἴσθε τέκνα τοῦ φωτός, παιδιὰ τῆς 5 Ὅλοι σεῖς εἴσθε τέκνα φωτός καὶ τέκνα ἡμέρας καὶ καὶ υἱοὶ ἡμέρας. Οὐκ ἐσμὲν νυκτός ἡμέρας τοῦ Θεοῦ. Δὲν εἴμεθα ἄνθρωποι τῆς νύκτας συνεπῶς, ὅποτεδήποτε καὶ ἂν ἔλθῃ ἡ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, οὐδὲ σκοτούς. καὶ τοῦ σκοτούς (ὥστε νὰ μὴ ξέρωμεν πού θὰ σᾶς εὔρῃ νὰ πράττετε ἔργα ἀρετῆς φωτεινά. Δὲν βαδίζομεν ἢ νὰ κοιμώμεθα τὸν βαρὺν ὕπνον τῆς εἴμεθα τέκνα νυκτός οὔτε σκοτούς. ἀμεριμνησίας).

5,6 Ἄρα οὖν μὴ καθεύδωμεν ὡς καὶ 6 Ἄρα, λοιπὸν, ἅς μὴ κοιμώμεθα τὸν ὕπνον τῆς 6 Σύμφωνα μὲ αὐτὰ λοιπὸν ἅς μὴ κοιμώμεθα τὸν ὕπνον οἱ λοιποὶ, ἀλλὰ γρηγορῶμεν καὶ ραθυμίας καὶ ἀπροσεξίας, ὅπως οἱ ἄλλοι ἄνθρωποι, τῆς ἀδιαφορίας καὶ ἀπροσεξίας, καθὼς καὶ οἱ λοιποὶ πού νήφωμεν. πού ζοῦν μακρὰν ἀπὸ τὸν Χριστόν, ἀλλ' ἅς εἴμεθα ἀγνοοῦν τὸν Χριστόν, ἀλλ' ἅς εἴμεθα ἀγρυπνοὶ καὶ ἅς ἀγρυπνοὶ, προσεκτικοὶ καὶ ἐγκρατεῖς. ἐγκρατευόμεθα.

5,7 Οἱ γὰρ καθεύδοντες νυκτός 7 Διότι ἐκεῖνοι πού κοιμῶνται, κοιμῶνται κατὰ τὸ 7 Ἄς μὴ κοιμώμεθα, διότι ἐκεῖνοι πού κοιμῶνται, καθεύδουσι, καὶ οἱ μεθυσκόμενοι διάστημα τῆς νυκτός, καὶ ἐκεῖνοι πού μεθοῦν, κοιμῶνται ἐν καιρῷ νυκτός, καὶ ἐκεῖνοι πού μεθοῦν, νυκτός μεθύουσιν· μεθοῦν κατὰ τὴν νύκτα. (Οἱ πνευματικῶς μεθοῦν τὴν νύκτα. Εὐρίσκονται λοιπὸν αὐτοὶ εἰς τὸ κοιμισμένοι καὶ ἀπρόσεκτοι ἄνθρωποι εὐρίσκονται σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας καὶ εἰς τὸ σκοτάδι θὰ τοὺς εὔρῃ ἢ εἰς τὸ σκοτάδι τῆς ἁμαρτίας καὶ ἕξαφνα θὰ ἡμέρα τοῦ Κυρίου, ὅταν θὰ ἔλθῃ ἕξαφνα. ἀντικρύσουσιν τὴν ἡμέραν τοῦ Κυρίου).

5,8 ἡμεῖς δὲ ἡμέρας ὄντας 8 Ἡμεῖς ὅμως οἱ Χριστιανοί, ἀφοῦ εἴμεθα τέκνα τῆς 8 Ἀλλ' ἡμεῖς οἱ Χριστιανοί, ἐφ' ὅσον εἴμεθα τέκνα νήφωμεν, ἐνδυσάμενοι θώρακα ἡμέρας, ἅς ζῶμεν μὲ προσοχὴν καὶ ἐγκράτειαν ἡμέρας, ἅς ἐγκρατευόμεθα ἀπὸ κάθε κακίαν καὶ ἅς πίστεως καὶ ἀγάπης καὶ ἀγωνιζόμενοι συνεχῶς ἐναντίον τῆς ἁμαρτίας. Ἄς ὀπλισθῶμεν μὲ τὰ κατάλληλα πνευματικὰ ὄπλα. Ἄς περικεφαλαίαν ἐλπίδα σωτηρίας· ἐνδυσθῶμεν ὡς ἄλλον πνευματικὸν θώρακα, πού θὰ ἐνδυσθῶμεν δηλαδὴ ὡς πνευματικὸν θώρακα, πού θὰ ἀσφαλίζῃ τὴν ψυχὴν μας ἀπὸ τὰ βέλη τῆς ἀσφαλίζῃ ὀλόκληρον τὸν ἐσωτερικὸν μας ἄνθρωπον, ἁμαρτίας, τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην· καὶ ἅς τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην, καὶ σὺν περικεφαλαίαν, πού φορέσωμεν σὺν περικεφαλαίαν, πού θὰ περιφρουρῇ θὰ προφυλάττῃ τὸν νοῦν μας ἀπὸ τὸν κίνδυνον τῆς τὸν νοῦ μας ἀπὸ τὴν πλάνην, τὴν ἐλπίδα τῆς ἀποθαρρύνσεως καὶ ἀπογνώσεως, τὴν ἐλπίδα ὅτι θὰ

σωτηρίας.

ἀπολαύσωμεν τὴν σωτηρίαν.

5,9 ὅτι οὐκ ἔθετο ἡμᾶς ὁ Θεὸς εἰς 9 Αὐτὴ δὲ ἡ ἐλπίς θὰ μᾶς πληροφορῇ πάντοτε, ὅτι ὁ 9 Ναί· ποτὲ ἡ ἐλπίς, ὅτι θὰ σωθῶμεν, δὲν πρέπει νὰ ὀργῆν, ἀλλ' εἰς περιποίησιν Θεὸς δὲν μᾶς ἔχει τάξει δι' ὀργῆν καὶ καταδίκην, σβῆση μέσα μας. Διότι ὁ Θεὸς δὲν μᾶς προώρισε δι' σωτηρίας διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν ἀλλὰ μᾶς ἔχει προορίσει νὰ ἀποκτήσωμεν ὡς ὀργῆν καὶ καταδίκην, ἀλλὰ μᾶς προώρισε διὰ νὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ,

ἀναφαίρετον θησαυρόν μας τὴν σωτηρίαν διὰ μέσου ἀποκτήσωμεν κτῆμα μᾶς ἀσφαλές τὴν σωτηρίαν διὰ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ,

μέσου τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ,

5,10 τοῦ ἀποθανόντος ὑπὲρ ἡμῶν, 10 ὁ ὁποῖος ἀπέθανε πρὸς χάριν ἡμῶν, διὰ νὰ 10 ὁ ὁποῖος ἀπέθανε δι' ἡμᾶς, διὰ νὰ ζήσωμεν ὅλοι μαζί ἵνα εἴτε γρηγορῶμεν εἴτε ζήσωμεν ὅλοι οἱ πιστοὶ μαζί μὲ αὐτὸν εἰς τὴν του, εἴτε μᾶς εὔρη κατὰ τὴν δευτέραν του παρουσίαν καθεύδωμεν ἅμα σὺν αὐτῷ αἰωνιότητα, εἴτε μᾶς εὔρη ἡ Δευτέρα Παρουσία του ζωντανούς καὶ ἀγρύπνους, εἴτε μᾶς εὔρη ἀποθαμένους. ζήσωμεν.

ζῶντας ἀκόμη εἰς τὴν γῆν εἴτε μᾶς εὔρη κοιμηθέντας ἐν Κυρίῳ.

5,11 Διὸ παρακαλεῖτε ἀλλήλους καὶ 11 Διὰ τοῦτο παρηγορεῖτε καὶ ἐνισχύετε ὁ ἕνας τὸν 11 Αφοῦ δὲ ἔχομεν τέτοιον ὑψηλὸν προορισμόν, δι' αὐτὸ οἰκοδομεῖτε εἰς τὸν ἕνα, καθὼς καὶ ἄλλον καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὴν κατὰ Θεὸν πίστιν καὶ προτρέπετε ὁ ἕνας τὸν ἄλλον καὶ οἰκοδομεῖτε εἰς τὴν ποιεῖτε.

ζωὴν ὁ καθένας τὸν πλησίον του, ὅπως ἄλλωστε καὶ ἀρετὴν ὁ καθένας σας τὸν καθένα, καθὼς καὶ πράττετε. πράττετε.

5,12 Ἐρωτῶμεν δὲ ὑμᾶς, ἀδελφοί, 12 Σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, νὰ περιβάλλετε μὲ 12 Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, νὰ ἀναγνωρίζετε καὶ εἰδέναι τοὺς κοπιῶντας ἐν ὑμῖν καὶ ἐκτίμησιν καὶ σεβασμόν αὐτούς, οἱ ὁποῖοι κοπιᾶζουν νὰ σέβεσθε ἐκείνους, πὺ κοπιᾶζουν μεταξύ σας καὶ προϋσταμένους ὑμῶν ἐν Κυρίῳ καὶ μεταξύ σας καὶ εἶναι προϋστάμενοί σας κατὰ τὸ εἶναι προϋστάμενοί σας κατὰ Χριστὸν καὶ σᾶς νουθετοῦντας ὑμᾶς,

θέλημα τοῦ Κυρίου, καὶ σᾶς συμβουλεύουν καὶ σᾶς συμβουλεύουν. καθοδηγοῦν εἰς τὴν πνευματικὴν ζωὴν.

5,13 καὶ ἠγεῖσθε ἑαυτοὺς 13 Νὰ τοὺς τιμᾶτε καὶ νὰ τοὺς σέβεσθε μὲ τὸ 13 Καὶ νὰ τοὺς τιμᾶτε μὲ τὸ παραπάνω ἐξ ἀγάπης διὰ τὸ ὑπερεκπερισσοῦ ἐν ἀγάπῃ διὰ τὸ παραπάνω διὰ τὸ μέγαλον ἔργον των. Νὰ ἔχετε ὑψηλὸν των ἔργον. Εἰρηνεύετε μεταξύ σας. ἔργον αὐτῶν. Εἰρηνεύετε ἐν αὐτοῖς. εἰρήνην μεταξύ σας.

5,14 Παρακαλοῦμεν δὲ ὑμᾶς, 14 Σᾶς παρακαλοῦμεν, ἀδελφοί, νὰ συμβουλεύετε καὶ 14 Σᾶς παρακαλοῦμεν δέ, ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς ἀδελφοί, νουθετεῖτε τοὺς καθοδηγῆτε αὐτοὺς πὺ συμπεριφέρονται ἄτακτα, ὀκνηροὺς καὶ ἀκαταστάτους, παρηγορεῖτε τοὺς ἀτάκτους, παραμυθεῖσθε τοὺς νὰ παρηγορητε καὶ νὰ ἐνισχύετε τοὺς ὀλιγοψύχους, ὀλιγοκάρδους πὺ τὰ χάνουν εὐκόλα, στηρίζετε τοὺς

ἀπέχεσθε.

5,23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεὸς τῆς εἰρήνης 23 Αὐτὸς δὲ ὁ Θεός, ἡ πηγὴ καὶ ὁ χορηγὸς τῆς 23 Εἶθε δὲ αὐτὸς ὁ Θεός, ἀπὸ τὸν ὅποιον πηγάζει ἡ
ἀγίασαί ὑμᾶς ὀλοτελεῖς, καὶ εἰρήνης, εἶθε νὰ σᾶς καταστήσῃ ἀγίους πλήρως καὶ πραγματικὴ εἰρήνη, νὰ σᾶς ἀγιάσῃ ὀλοκλήρους· καὶ
ὀλόκληρον ὑμῶν τὸ πνεῦμα καὶ ἡ τελείως, καὶ ὀλόκληρον τὸ πνεῦμα σας καὶ ἡ ψυχὴ ὀλόκληρος ὁ νοῦς σας καὶ ἡ ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα σας εἶθε
ψυχὴ καὶ τὸ σῶμα ἀμέμπτως ἐν τῇ σας καὶ τὸ σῶμα σας εἶθε νὰ διατηρηθοῦν νὰ διαφυλαχθοῦν ἄμεμπτα κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ
παρουσία τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ ἀνεπίληπτα καὶ ἄμεμπτα κατὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Χριστοῦ τηρηθείη.

Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

5,24 Πιστὸς ὁ καλῶν ὑμᾶς, ὃς καὶ 24 Εἶναι κατὰ πάντα ἀξιόπιστος ὁ Θεός, πὺν σᾶς 24 Ἔχω πεποίθησιν δέ, ὅτι αὐτὸς θὰ σᾶς διαφολάξῃ
πούσῃ. ἔχει καλέσει καὶ ὁ ὅποιος καὶ θὰ πραγματοποιήσῃ ἀμέμπτους κατὰ τὴν δευτέραν παρουσίαν, διότι εἶναι
αὐτὰ πὺν σᾶς ηὐχήθη· εἶμαι δι' αὐτὸ βέβαιος. ἄξιος πάσης ἐμπιστοσύνης αὐτός, πὺν σᾶς προσκαλεῖ
διὰ νὰ σᾶς σώσῃ, ὁ ὅποιος καὶ θὰ πραγματοποιήσῃ ὅ,τι
σᾶς ηὐχήθη.

5,25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε περὶ 25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε καὶ δι' ἡμᾶς.
ἡμῶν.

25 Ἀδελφοί, προσεύχεσθε ὑπὲρ ἡμῶν.

5,26 Ἀσπάσασθε τοὺς ἀδελφούς 26 Ἀσπασθῆτε ὅλους τοὺς ἀδελφούς μὲ φίλημα 26 Ἀσπασθῆτε ὅλους τοὺς ἀδελφούς μὲ φίλημα ἅγιον.
πάντας ἐν φιλήματι ἀγίῳ. ἅγιον.

5,27 Ὁρκίζω ὑμᾶς τὸν Κύριον 27 Σᾶς ἐξορκίζω εἰς τὸν Κύριον νὰ ἀναγνωσθῇ αὐτὴ 27 Σᾶς ἐξορκίζω εἰς τὸν Κύριον νὰ ἀναγνωσθῇ ἡ
ἀναγνωσθῆναι τὴν ἐπιστολὴν ἢ ἐπιστολὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀγίους ἀδελφούς. ἐπιστολὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀγίους ἀδελφούς.
πασι τοῖς ἀγίοις ἀδελφοῖς.

5,28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν 28 Ἡ χάρις τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἶθε νὰ 28 Εἶθε ἡ χάρις τοῦ Κυρίου μας Ἰησοῦ Χριστοῦ νὰ εἶναι
Ἰησοῦ Χριστοῦ μεθ' ὑμῶν· ἀμήν. εἶναι πάντοτε μαζὶ σας. Ἀμήν. μαζὶ σας. Ἀμήν.